CAP-soppa kak-soppa!

Bryt en bit! Enklare kan det inte vara!

Soppa i kaka, uppdelad i fem portionsbitar, delikat och mättande! God buljong och de bästa råvaror ingår i CAP-sopporna En erfaren husmor kan inte vara mer noggrann i valet av ingredienser.

SOPPOR I KAKA ska det vara

HÄNDIGARE GODARE BILLIGARE

25 ÖRE för en tallrik

1.25 per kaka

TOMAT • KEJSAR • SPENAT
VITKÅL • GRÖNSAK

Studiedelegation åter från Ungern

En delegation, bestående av författaren Sekel Nordenstrand, sekreterare Per Eriksson, författaren Olle Länsberg och konstnären Sven Olov Ehrén, kom på torsdagen tillbaka till Stockholm efter tre veckors vistelse i Ungern, där delegationen särskilt studerat det ungerska kulturlivet.

12 tavlor av
CARL LARSSON
för 24 kronor

Ett sensationellt lågt pris för en utsökt konstmapp med 12 förstklassiga färgreproduktioner av Carl Larssons mest omtyckta verk.
De förnämliga reproduktionerna är uppfodrade på offsetkartong och speciellt utvalda med tanke på att ramas in.

Se på den i Er bokhandel!

BONNIERS

En kvinna

"En grann, arbetsvillig, sinnlig varelse ... skildrad på ett trovärdigt sätt"
Örjan Wallqvist i Arbetaren

och kärleken

"Man får en förnimmelse av våldsamma primitiva känsloflöden"
John Landquist i AB

Irja Browallius
En fågel i handen
14:50, inb. 19:—
9:e tusendet

BONNIERS

"En bok med atmosfär och lyrik, en så skickligt komponerad bok att man knappast märker med vilken omsorg den är gjord. Och den är **alldeles förträffligt berättad."**
Knut Jaenzon i DN

Walter Ljungquist
Liljor i Saron

En sommarroman om en ung mans kärlek, mognad och frigörelse. 11:50

BONNIERS

"Intim och kultiverad"
Johannes Edfelt i DN

"Exemplifierar på ett utmärkt sätt vad som fortfarande är styrkan i Asplunds lyrik: dess lugna allmänmänsklighet, dess försynta patos, dess inrotade motvilja mot allt som är simili."
Per Erik Wahlund i Sv D

Karl Asplund
Augusti

Dikter 9:50, inb. 13:50

BONNIERS

NOBELPRISET TILL CHAPLIN!

NÄR Werner Aspenström för ett par år sedan föreslog att Chaplin skulle tilldelas Nobelpriset i litteratur var det ingen som tog honom på allvar. Det är lätt att förstå varför. Chaplin betraktas visserligen som författare till sina filmdramer som en betydande diktare, men han står samtidigt under livskraftiga fördomars bann. Han skriver uteslutande farser och komedier och har därigenom gått miste om den respekt som automatiskt följer tragediförfattaren. Det är som bekant finare att gråta än att skratta. Den som vädjar till skrattet misstänks för att ha ett mindre rent uppsåt än den som söker stimulera till tårar. Chaplin anknyter till folkliga diktgenrer — sagan, mimen, revysketchen — och står till synes helt utanför tidens dominerande litterära strömningar. Det är ytterligare en belastning. Därtill kommer att han själv är skådespelare och en skådespelare av mycket betänklig art, en man som står med ena benet på varietéscenen och med det andra i cirkusmanegen. Han väcker till liv den urgamla motviljan mot det "lösa skådespelarpatrasket", är en av dessa sedeslösa komedianter som på Molières tid vägrades begravning i vigd jord och vilka fram till våra dagar har haft svårt att vinna socialt anseende om de inte adlat sig i tragedin och garanterats av Kungliga scener. Det är karaktäristiskt att de reaktionära kretsar i Amerika som nu vänder sig mot Chaplin med förkärlek spelar på dessa strängar och anklagar honom för hans "lösaktiga leverne".

Först och främst står mellan Chaplin och den form av erkännande som symboliseras av ett Nobelpris det förhållandet att han diktar i ett nytt material, att han vänder sig till sin publik genom celluloidremsan. I teorin räknas filmen till skönlitteraturen, men de praktiska konsekvenserna därav har ännu ej dragits. Jag kan inte erinra mig något litteraturhistoriskt översiktsarbete som tagit hänsyn till vad som under de senaste femtio åren skapats i filmateljéerna. Ingen stipendienämnd tycks ha kommit på den tanken att även filmförfattare borde ha rättighet att tävla om skönlitterära stipendier. Filmen lever ett besynnerligt isolerat liv, på en gång övermodigt och plågat av mindervärdeskänslor. Samtidigt som den vänder sig till massorna är dess estetiska problem en angelägenhet för en liten exklusiv krets, vilken ej sällan hemfaller åt ett för den oinvigde obegripligt tungomålstalande. Förr eller senare måste de människor och institutioner som har att ta ställning till vad som skapas på diktens domäner ta upp också filmen till prövning. Svenska akademin har här ett särskilt stort ansvar. För närvarande finns inte någon mera betydande diktare inom filmen än Chaplin, och utan tvivel är han en stor diktare. Det vore lätt att vinna stöd för en sådan åsikt hos människor vilkas omdöme måste sättas högt. En rad av tidens främsta diktare med Bernard Shaw i spetsen har betygat Chaplin sin respekt och sin beundran och detta i hans egenskap av diktare, av genial sagoberättare, skarp satiriker och benådad lyriker. Han skapar i situationer och handlingar och avstår från orden, men ingen vill väl för den sakens skull neka honom titeln dramatiker. Ändå vågar man för fördomarnas skull knappast hoppas på att han får det Nobelpris han förtjänar. Men om Chaplin belönades skulle, därom är jag övertygad, Svenska akademin ha gjort en stor och bestående insats, ty den skulle då kraftigt ha bidragit till att dra in filmen inom den erkända humanistiska sfären. Litteraturhistoriker, kritiker och diktare skulle bli tvungna att vidga sina perspektiv, filmens isolering skulle hävas, och de hallstämplade muserna skulle i sin krets se en ny syster, vulgär och slamsig ibland, men med konstens röda blod i ådrorna. De skulle inte behöva skämmas över henne. Ett Nobelpris till Chaplin skulle med andra ord vara en stor litterär händelse. Främst därför att det skulle ge oss alla anledning att ompröva våra estetiska värderingar.

OLOF LAGERCRANTZ

Vildmarken inpå knutarna

Buskskvättan på hundlokans stjälk. Foto Artur Larsson.

ARTUR LARSSON är en natur- och fågelfotograf som själv har skrivit texten till sin bildsamling. Boken heter *Vildmarken inpå knutarna* (Bonniers, 29:50), och den skildrar djur- och naturupplevelser i Stockholms omgivningar, mest åt Södertörnshållet. Det är en god idé att visa upp hur mycket som finns att iaktta av vilt liv kring en stor stad inom radien för en vanlig söndagsutflykt. Och den skog- och vattenrika, växlande, halvkultiverade naturen kring Stockholm har mycket att bjuda. Den artlista som åtföljer boken nämner t. ex. 162 fågelarter som häckar eller årligen uppehåller sig inom området. Men Larsson är allround-intresserad, hans bok berättar om däggdjur och kräldjur och insekter också.

Det är Nordisk Rotogravyr som har tryckt boken, och den har fått samma format och samma påkostade och goda utförande som detta förlags naturböcker, Svante Lundgrens t. ex. Det kan synas litet pretentiöst med hänsyn till texten — den är mycket anspråkslöst och konstlöst berättande, utan några stilistiska kvaliteter. Men det är bilderna som är huvudsaken, och de är goda nog att berättiga det påkostade utförandet.

Det finns ingenting tillgjort eller i tråkig mening arrangerat i Larssons sätt att porträttera motiven. Bilderna är genomgående oaffekterade, rediga och klara, de flesta tekniskt mycket lyckade, vackra. Och oftast tagna med säker blick för motivets karaktär, så att de blir bilder i rätt mening, dvs. berättar något om djuret i fråga och dess miljö.

Larsson har en och annan lyckträff att visa upp, t. ex. några bilder av den sällsynta dvärgvesslan. Men han jagar inte märkvärdigheter. Det som gör hans bok tilltalande är tvärtom att han visar ett utpräglat sinne för naturens vardag; för det sköna i det som är så vanligt att folk går förbi det utan att se; och för det myckna som synes märkvärdigt därför att de flesta inte är observanta eller tålmodiga nog för att få uppleva det. Han har haft en god idé med sin bilderbok, och man kan säga att han ganska bra har lyckats förverkliga den.

Men vore det inte en ännu intressantare och tekniskt sett ännu tacksammare uppgift att göra en liknande bok om det vilda djurlivet i själva Stockholm, innanför stadsgränsen? Där finns en hel del att överraska stockholmarna med.

SVEN BARTHEL

Kort om böcker

GAMMALDAGS MORD Freeman Wills Crofts har fått ännu en detektivroman översatt till svenska: *Mord i mörker* (Skoglunds, 13:50). Sedan trettio år är Crofts prisad av de kritiker som tycker om sansade, långsamma och grundliga arbeten, avskydd av dem som vill att det skall gå undan. Med åren har Crofts och hans detektivinspektör French blivit så pass stelbenta att även de gamla beundrarna börjar falla från. Anmälaren håller ännu fast, kanske delvis av pietetsskäl. Crofts stillsamma berättande, Frenchs tröga och klara tänkande fascinerar fortfarande; långrandigheten blir ett behag, och jag läser vidare, allt belåtnare och lugnare. Läs den i den andan, så är den bra!

Herbert Tingsten

*

RENÄSSANS OCH MEDELTID Handlingen i *Ella Byströms* roman *Kärlekens tjänarinna* (Natur och Kultur, 14:50) börjar i den gryende renässansens Italien och slutar i ett Stockholm där medeltiden ännu härskar oinskränkt. Boken är mycket ojämn. Vissa avsnitt har författarinnan förlänat en tidsfärg som förefaller äkta, och om en vandring genom 1400-talets Europa berättar hon friskt och åskådligt. Men i slutkapitlen har hon tyvärr fallit för frestelsen att uppmobilisera fanatiska nunnor och annat gängse lösöre ur det medeltida skräckkabinettet.

Bengt-Olof Heldt

*

SAKKUNNIGT OM SPINNFISKE Vi är visserligen redan en bra bit in på hösten, men ännu är inte spinnfiskesäsongen över. I de sydligare delarna av landet är den snarare nu som allra bäst. Den som köper Curt Lindhés bok *Hur man spinnfiskar* (Wahlström & Widstrand, kr. 6:75) kan därför ha god nytta av den redan i år och får dessutom god tid på sig att läsa den grundligt innan fiskegrejorna plockas fram till nästa säsong. Och ett grundligt studium är den verkligen värd. Författaren är utomordentligt sakkunnig på sitt område, och det är med tanke på landets fiskbestånd endast att hoppas att gäddorna och alla andra fiskslag som kan fås att nappa på spinnbeten tillväxer i ålder och erfarenhet i ungefär samma takt som kunskapen om deras fångande tränger ut bland den stora sportfiskepubliken.

Helge Heilborn

*

LYRISK DEBUTANT I diktsamlingen *Ge oss de seende* (Norstedts, 7:50) gör *Hilding Pawlo* några bittra lyriska anteckningar i världskrönikans marginal. Det är fråga om en debutant som är inriktad på väsentliga frågeställningar och som visar sig ha sinne för rytmisk nyansering. Med bitande ironi angriper Pawlo skilda former av cynism och hyckleri. Apokalyptiska syner ger han i "Tillägg till Uppenbarelseboken" eller i "Aftonmarsch" med dess rader om "människodjuret med pansarhud / motorsjäl och mekanogud". Han vänder sig mot all heroisering av döden ("Iskonvaljer"). I artistiskt avseende är Pawlo naturligtvis ännu inte klanderfri: expressiva bilder omväxlar med slappa formuleringar. Men som helhet markerar denna bok en debut som inger vissa förhoppningar.

Johannes Edfelt

*

KRISTENDOM PÅ ALLVAR Kravet på att den kristna förkunnelsen måste tas på allvar, omsättas i privat och personlig praktik för att ha värde är väl det bärande temat i *Natanael Beskows* predikosamling — även omfattande några radioandakter — *Tillkomme Ditt rike* (Diakonistyrelsen, 7 kr.). Fri från den konventionella predikofrasen är

Beskow inte, men man kan inte ta fel på hans ärlighet och strävan till ett mindre dogmatiskt bundet, tidsorienterat språk och sätt att se. Som förebild i detta hänseende har samlingen också sitt litterära värde.

Sven Hallén

Ansökningar om byggnadslov

Nybyggnader: Husbyggnadsavdelningen, Torsgatan 21, kv. Slädpartiet 1, Bälingevägen—Västertorpsvägen, Västertorp. BEFA, Kungsgatan 39, Sthlm, kv. Hälslaget 2, Ullångergatan, Råcksta. EBF c/o. Ing. Sten Måhl, Sveavägen 25—27, Sthlm, kv. Reskontran 1, Långseleringen, Råcksta.

Schaktningar: HSB, kv. Kryssvalvet 4, Hus K I. M N O P, Kalixvägen, Bandhagen. Byggnadsfirma G. Weimer, Artillerigatan 4, Sthlm, kv. Stadsfogden 5, Emågatan, Bagarmossen. Byggnadsingenjörerna A. Hansson & Axel R. Hööglund, Dellensvägen 19, Årsta, kv. Bokpappret 1, Lyckselevägen, Vällingby. A.-B. Stockholmsbyggen, kv. Stridbarheten, Rusthållarvägen, Bagarmossen.

"— en spännande berättelse."
John Landquist i AB

BERIT SPONG
Bröder i Christo
11:e tusendet
16:50, inb. 22:50

"den bär livets gröna färg och bjuder ett mått av levande vatten."
Ven Nyberg i SvD

En NORSTEDTS bok

"Full av mänsklig värme och mognad livsvisdom." *G. H. T.*

DEN MÖRKA DAMMEN
Av Gurli Hertzman-Ericson
Häft. 12:50 Inb. 17:50

"Genom nästan allt vad Gurli Hertzman-Ericson skriver klingar en ljus underton, en hyllning till livet även när det är som torftigast."
Gunhild Westerdahl i GHT

En NORSTEDTS bok

"Den katolske författarens första livsavgörande konfrontation med det Västafrika som skulle komma att utgöra skådeplatsen för Scobies livsdrama i 'Hjärtpunkten', en bok med andra ord som ingen Greene-beundrare underlåter att skaffa sig." *Stig Ahlgren i VJ.*

GRAHAM GREENE
Resa utan karta
Häft. 14:50 Inb. 20:—

"en fascinerande bok med en våldsam kraft i verklighetsupplevelserna" *Gösta Andrén i Ny Tid.*

En NORSTEDTS bok

ERNST WIGFORSS
Socialism i vår tid
TIDEN — 6:75

"En hänsynslöst djärv bok"
Stig Carlson i MT

Walter Dickson
CARMANIA

Stig Carlson fortsätter: 13:50
"En bättre roman har Dickson aldrig skrivit ... ett disciplinerad konstnär med förmåga till total inlevelse ... *en absolut egen profil.*"

TIDEN

"Berätta kan Cronin"
Martin Rogberg i SvD

Cronin
Äventyr i två världar

"Vittnar än en gång om att Cronin verkligen kan konsten att berätta en historia åskådligt, kanske den säkraste nyckeln till världsframgång."
Åke Runnquist i BLM

11:e tusendet
17.50, inb. 22:50

TIDEN

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.